

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΣΤΑΔΙΟΥ 66Α - ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ . . ΔΡΑΧΜΑΙ 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ . . ΛΑΓΓΛΙΑΣ 1

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Εἰς τὸ μέτρον τῆς διοργανώσεως διαλέξεων, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἤρχαν ἡ ἐφαρμογή τῶν δύο Κυθηραϊκῶν σωματείων τῶν Ἀθηνῶν, διεισδόμεν μεγάλην σκοπιμότητα καὶ διὰ τοῦτο τὸ περιβάλλον μετ' ὅλην τὴν δυνατὴν σπουδήν. Ἀλλὰ καὶ οἱ συμπολίται διὰ τῆς ἀδελφικῆς προσελεύσεως τῶν εἰς τὰς δύο γενόμεναι διαλέξεις ἐδείξαν ὅτι ἔχουν τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐλείψαν καὶ διὰ τὸ μέτρον αὐτὸ αἱ μεμψιμοιρίαι, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ εἰπώμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς μερικὰ πράγματα, τὰ ὅποια θὰ χρησιμεύουν ἰσως εἰς τοὺς μεμψιμοίρους.

Ἄς ἀναφέρωμεν ὅμως πρῶτον μερικὰ ἀπὸ τὰς μεμψιμοιρίας. «Τί με ἐνδιαφέρει ἐμένα ὁ Χέρν;». «Αὐτὰ ποῦ εἶπε ὁ Δεσπότης τὰ ξέρω κ' ἐγώ». «Πρέπει τὸ θέμα τὸν διαλέξεων αὐτὸν νὰ εἶναι Κυθηραϊκόν» κλπ.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι σωστά, καὶ νὺν ὅμως ἀπ' αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ λέγεται. Εἶναι σωστὸν τὸ ὅτι τὸν Α ἢ τὸν Β δὲν τὸν ἐνδιαφέρει ὁ Χέρν, δὲν εἶναι ὅμως δυνατόν τὸ θέμα μίαν διαλέξεως νὰ εἶναι ἐνδιαφέρον δι' ὅλους τοὺς Κυθηρίους. Δι' ὅσους ἡ λογοτεχνία εἶναι ἀργοςχολία, ἡ διαλέξεις περὶ τοῦ Χέρν δὲν εἶναι δυνατόν βεβαίως παρὰ νὰ εἶναι ἀργοςχολία καὶ αὐτὴ. Δι' ἐν ἀκροατήριον, ὅπως τὸ κυθηραϊκὸν τῶν Ἀθηνῶν, δὲν εἶναι ὅχι δυνατόν, ἀλλ' οὔτε κἀν εὐκόλον νὰ εὐρεθοῦν θέματα ἐνδιαφέροντα ὅλους τοὺς ἀκροατάς. Ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐμπόρους, ἱατρούς, ἐργάτας, δικηγόρους, εἶναι ἀρκετὰ δύσκολον ἀκροατήριον. Μία διαλέξεις περὶ τοῦ Ἰονίου κώδικος θὰ εἶναι ἐντελὴς ἀνίαρ καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους, ἐνῷ διὰ τοὺς δικηγόρους θὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα. Ἡ διαλέξεις δὲν εἶναι κινηματογράφος, εἰς τὸν ὁποῖον παίζονται ἔργα ἀπευθυνόμενα εἰς πάντας, καίτοι καὶ ἐδὼ θὰ ἡδύνατο νὰ σημειωθῇ ὅτι οὔτε δι' ὅλους εἶναι εὐχάριστος ὁ κινηματογράφος, οὔτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ κινηματογράφου ἀρέσουν εἰς ὅλους.

Οὗτε εἶναι κἀν εὐκόλον αἱ διαλέξεις νὰ ἔχουν θέματα κυθηραϊκῶς ὑποθέσεις. Μία διαλέξεις π.χ. περὶ τῆς γεωλογικῆς ἱστορίας τῆς νήσου δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ γίνη, διότι δὲν ὑπάρχει Κυθηρίως ἀρμόδιος διὰ τοῦτο. Οὕτε πρέπει νὰ περιμένω οἱ μεμψιμοίροι ὅτι, ἀν κληθῇ κάποιος ξένος γεωλόγος καὶ κάμῃ τὴν διάλεξιν αὐτὴν, θὰ φύγουν ἀπ' αὐτὴν ἱκανοποιημένοι, ὅπως θὰ ἐφευγαν ἀπὸ ἕνα κινηματογράφον. Εἰς-δοποιούμεν τοὺς τοιαύτους ἀκροατάς ὅτι μία τοιαύτη διάλεξις δὲν εἶναι καθόλου διασκεδαστικὴ! Τὰ ἐπιμέλιστα πράγματα τὰ ὅποια θὰ ἀκούουν ἐπὶ μίαν ὥραν θὰ εἶναι πλειόκαινος, ὀλιγόκαινος, μειόκαινος, ἡώκαινος, παλαιόκαινος.

Δὲν θέλομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐρεθοῦν θέματα ἐνδιαφέροντα καὶ ἐπαγωγὰ διὰ τοιαύτους ἀκροατήριον. Τὸ θέμα ὅμως δὲν εἶναι ὁ μοναδικὸς παράγων μίαν διαλέξεως. Τὸ θέμα χρειάζεται ὁμιλητήν. Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι εὐκόλον εἰς τοὺς ὁργανωτὰς τῶν διαλέξεων νὰ ὀρίζουν τὰ θέματα, ὁπότε πράγματι θὰ ἦτο δυνατόν τὰ θέματα νὰ εἶναι ἐπαγωγὰ διὰ τὸν κυθηραϊκὸν ἀκροατήριον τῶν Ἀθηνῶν.

Διότι ὅταν οἱ ὁργανωταὶ θὰ ὤριζαν ὡς θέμα μίαν διαλέξεως τὴν λαογραφίαν τῆς νήσου, θὰ ἐπρεπε νὰ καλέσουν ἀπὸ τὴν Κύθηρὰ τὸν κ. Στάθην, ὁ ὁποῖος μόνος ἔχει ἀσχοληθῇ εἰς τοιαύτας μελέτας. Ὅταν

δὲ θὰ ἀπετεινόντο εἰς ἕνα ἱατρὸν ἢ δικηγόρον καὶ θὰ τοῦ ἀνέθετον νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς σχέσεως τῆς νήσου πρὸς τοὺς Φοίνικας, ἐὰν τὸ θέμα τοῦτο θὰ ἐκρίνετο ὡς ἐπαγωγόν, θὰ ἐλάμβανον τὴν ἀπάντησιν διὰ δὲν εἶναι δυνατόν κανεὶς νὰ ἀφήσῃ τὰς ὑποθέσεις τῶν πελατῶν του, ἢ τοὺς ἀδελφεὺς του καὶ νὰ ἀφισώδῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνατολικῶν λαῶν, ἢ ὅποια ἄλλωστε θὰ ἀπῆιτε ὁλόκληρα ἔτη.

Οὕτε πρέπει νὰ θεωρηθῇ εὐκόλον ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ὁργανωθοῦν διαλέξεις μετ' ὅλα ἅπλᾳ, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ ἱστορία τῆς νήσου. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῇ διανοούμενος, ὁ ὁποῖος θὰ δεχθῇ νὰ παρουσιάσῃ ἐνῶπιον ἄλλων ἔστω καὶ 2-3 διανοουμένων καὶ νὰ ὁμιλῇ περὶ πραγμάτων γνωστῶν καὶ κοινοτυπικῶν. Διότι ἡ διαλέξεις δὲν εἶναι μάθημα, μετ' ὅλην τὴν ἐννοίαν τοῦ μαθήματος τοῦ σχολείου ἢ τοῦ μαθηματῆς διὰ παρηλικῶς ἀγαπητούς.

Ἡ διαλέξεις εἶναι κατὰ διαφέρον. Τὴν χαρακτηρίζει τὸ νέον, ἡ ἀποκαλύψις, ἡ προσωπικὴ ἔρευνα καὶ ἀντίληψις καὶ παρατήρησις τοῦ ὁμιλητοῦ, ὅπως ἦτο ἡ διαλέξεις τοῦ κ. Στάη. Ἰσως ὅμως εἰς τὰ ἀνωτέρω θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ κανεὶς ὅτι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν εἶναι πρακτικὴ καὶ σκόπιμος ἡ διοργανώσις διαλέξεων. Θὰ ἀντιτάξωμεν ὅτι διὰ τῶν διαλέξεων αὐτῶν καλλιεργῶνται ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων, ὅτι διὰ τῶν διαλέξεων αὐτῶν ἐρχονται εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν οἱ Κυθηριοὶ μεταξὺ τῶν, ὅτι γνωρίζουν τοὺς διανοουμένους τῶν. Ἄν δὲ αἱ διαλέξεις αὐταὶ γίνωνται ἀπὸ τὴν μελέτην καὶ ἐρευνᾶς ἐπὶ τῆς ἱστορίας, τῆς φύσεως καὶ τῶν κατοικῶν τῆς νήσου, ἡ ἀφέλεια θὰ εἶναι μεγίστη, ἀνυπολόγιστος. Πρέπει ὅμως νὰ μάθουν, ὅσοι δὲν τὴν γνωρίζουν ὅτι ἡ διαλέξεις δὲν ἔχει τὰ δέλητρα τοῦ κινηματογράφου ἔργου.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Τελευταία στὴν ἔδρα τῶν νοσοκομείων γίνεται μία ἀνορθογραφία. Τὰ νοσοκομεία εἶναι φιλικὴν καὶ ἰδρυματὶ. Γίνονται γὰρ τοὺς πτωχοῦς. Οἱ ἐκτελεστὰ ὅμως τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν διαφόρων φιλικῶν πῶν, ποὺ δίδουν τὰ λεφτὰ τοὺς γὰρ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ πτωχόκοσμον, ἐκάμανε τὴν ἀκόλουθον σκέψιν. Εἶπαν μὴ τὸ νοῦ τους: «Κάνομε νοσοκομείον. Πάει καλὰ. Μὰ ὑπάρχουν καὶ ἰδιωτικὲς κλινικὲς. Κάθε ἕνας ἄρρωστος, ποὺ ἔχει τὸν τρόπο του, δὲ θὰ ρηθὲν νὰ νοσοκομείω μᾶς, ἀν τὸ νοσοκομείον μᾶς δὲν εἶναι καλύτερον ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν κλινικὴν». Βίβρα λοιπὸν μάχμαρκα, βίβρα μόνον, βίβρα μπουρνιτζῶς, βίβρα πολυτέλεια. Ἐτοὶ τὰ νοσοκομεία γίνονται καλύτερα ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν κλινικὴν καὶ οἱ πλούσιοι τὰ προτιμοῦν. Μετ' ὅλην πολυτέλειαν ὅμως ἐξοδεύεται ὁ παρὰ καὶ ἐτοὶ τὸ νοσοκομείον γίνεται περιωρισμένον, μετ' ὅλην κρεβάτια. Οἱ πτωχοὶ δὲν χωροῦν. Καθὼς δὲ δὲν μποροῦν νὰ πάνε καὶ οἱ ἰδιωτικὴν κλινικὴν, πεθαίνουν ἀπ' ἐξῆς ἀπὸ τὸ νοσοκομείον, ἀπολαμβάνοντας τὴν θέαν τοῦ καλὸν μαρμαρῶν οὐρανοῦ, ματὸς καὶ ὁμαρξάνοντας τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν φιλικῶν πῶν. Τὸ νοσοκομείον δὲ εἶναι, πῶς δὲ βλαστῶν τὴν μάνα καὶ τὸν πατέρα τῶν ἐκτελεστῶν αὐτῶν, γιὰτὶ οἱ κακοίμοιροι δὲ σκεπτήσανε ποτὲ, πῶς μποροῦσε νὰ θυσιασθῇ ἡ πολυτέλεια, γὰρ νὰ αὐξηθοῦν τὰ κρεβάτια. Αὐτὸς μποροῦσε νὰ τὸ σκεπτήσῃ ἕνας γιαντὸς καὶ μάλιστα χειρουργὸς ΚΑΙ θὰ τὸ σκεπτήσανε πολλοί. Μὰ ποῦ νὰ τὸ γράψουν. . . Φοβόντουσαν οἱ ἄνθρωποι μὴν τοὺς ποδνε, πῶς

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΟΜΙΑΙ

Θ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ



Αἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηραϊκαὶ Παροικίαι καὶ ἡ νήσος ὁλόκληρος ἐβρήσανε τὸν θάνατον τοῦ ἐν Ἀθήναις τὴν νύκτα τῆς 31ης λήξαντος ἀποδευκέντος Θεοδώρου Λογοθέτη, ἱατροῦ—χειρουργοῦ. Ἀγαθὸς τῆν ψυχὴν, ἥμερος τὸν χαρακτῆρα, ἀπέτειλε τὸν ἰδεώδη τύπον τοῦ καλοῦ νησιώτη, ὅπως διέπλεκεν αὐτὸν ἡ γαλάνη καὶ γλυκεῖα φύσις τῶν Κυθηρίων.

Ὁ Θ. Λογοθέτης, διετέλεσεν ἐπὶ μακρὸν στρατιωτικὸς ἱατρός καὶ διεκρίθη ὡς τοιοῦτος ἐπαγγελματίας καὶ διὰ τὸν ἀνυψῆσαι τὸν πόλεμον τοῦ 1897, ὅτε ἐδείξεν αὐτοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν κινήσας τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Διαδόχου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐκθεσὶν του ἐγράψεν ὅτι ὁ Λογοθέτης ἐτίμησε τὸ ὕψιστον μὲν ὄχι.

Ὁ Θ. Λογοθέτης ἐγεννήθη τὸ 1852. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον τῆς Χώρας, τὰς δὲ γυμνασιακάς του σπουδὰς ἔκαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ δίπλωμα τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐλαβεν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τὸ 1876, εὐθὺς δ' ἀμέσως κατετάχθη ὡς ἀνθυπίατρος εἰς τὸν στρατὸν. Τὸ 1903 ἐστάλη ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀποστρατευθεὶς μετ' ὅλην τὴν ἐμπειρίαν τοῦ στρατοῦ τὸ 1912 ὑπηρετήσας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν δύο Βαλκανικῶν πολέμων ὡς ἀρχίατρος τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

Ὁ Θ. Λογοθέτης ἀνέμιχθη καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπομακρυνθεὶς πρὸς καιρὸν ἐπανήλθε θέσας ὑποψηφιότητα κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ὁ Θ. Λογοθέτης ὑπῆρξεν ἀριστὸς ἐπιστήμων, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος ὑπέροχος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ καλωσύνη καὶ ὁ ἀλτρουϊσμός ἀπέτειλόν τὸ κυριώτερον μέρος τῆς ψυχροσυνθέσεώς του. Ὁ Κυθηρίως δὲ ἦτο κυριολεκτικῶς πολὺτιμος.

Καὶ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὸν στρατὸν οἱ Κυθηριοὶ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐν τῇ ἐξῆν εἰς τὸ πρόσπων τοῦ Θ. Λογοθέτη ἔχον πολὺτιμον βνήδον καὶ ἀντιλήπτωρα. Οὐδέποτε εἰς οὐδένα Κυθηρίον ἠρνήθη εἰτε τὴν ἱατρικὴν του βοήθειαν, εἰτε ἄλλην οἰασθῆποτε φύσεως συνδρομήν.

Ὁ Θ. Λογοθέτης ἀρτῆναι εἰς τοὺς Κυθηρίους ἀνάμνησιν ἀνθρώπου καὶ ἐπιστήμονος ὑπερόχου.

φωανάζον γιὰτὶ χάνουν τὴν πελατεία τους, γιὰτὶ ὁ κόσμος τρέχει στὰ νοσοκομεία καὶ δὲ οἱ αὐτοὶ. Ἐπρεπε νὰ βρεθῇ ἕνας ἀπὸ τοὺς γιαντὸς μᾶς τὸν χειρουργοῦ, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν ἐπιστήμην γὰρ ἐπιχειρήσῃ. Ποῦ δὲν εἶναι ἐμποροὶ. Ποῦ καλλιεργοῦν τὴν ἐπιστήμην γὰρ τὴν ἐπιστήμην. Ποῦ ἔχουν συνείδησιν πῶς εἶναι ἱερεὶς τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ οὐκ ἐπαινευτέος. Καὶ βρέθηκε. Καὶ ἐγράψεν ἄρθρον στὴν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα τὴν «Πρωτὰ». Καὶ ἤτανε αὐτὸς Τσιριγώτης, ὁ κ. Κοντογιάννης. Νὰ λοιπὸν ποῦ τὸ Τσιριγὸν δὲν βγάνει μόνον πέτρες καὶ ἀπαλάθρους.

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. ΔΑΡΩΝΗ

Ὁ τιμηματάρχης τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Δημήτριος Ἀρώνης, μᾶς ἀποστέλει τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26/1/1931

Κύριε Διευθυντά,

Ἰκανοποιῶν τὴν ἐπιθυμίαν σας, ὅπως σὰς ἀνακοινώσω, τὰ τελευταίως λαβόντα χώραν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ τηλεφώνου τῆς Μονῆς Μυρτιδίων, σὰς καθιστῶ γνωστὰ, ὅσα, λογοδοτῶν ἐκ καθήκοντος, ἔγραψα προσφάτως πρὸς τοὺς ἐμπιστευθέντας μοι πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμισσεως ἔτους περίπτω, διὰ τοῦ ἐκ Μυλοποτάμου Κυθηρίων καὶ ἐν South-Bend Indiana διαμένοντος κ. Σπυρ. Γ. Στρατηγῶ, τὸ ἐξ ἐκείνων διαφόρων συμπληρωτικῶν ἀνελγὲν πρὸς τοῦτο ποσὸν τῶν 300 δολαρίων.

Τὸ Ταμεῖον Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Ἀττικοβοιωτίας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1095 τῆς 23ης Νοεμβρίου π. ἐ. 1115 τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἰδίᾳ καὶ 1151 τῆς 16ης Δεκεμβρίου ἑγγράφων μου μοι ἐγγνώρισεν εἰς ἀπάντησιν αἰτήσεώς μου πρὸς αὐτὸ ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀποφάσεως αὐτοῦ τῆς 27ης Νοεμβρίου π. ἐ., ἐνέγκρινε τὴν κατασκευὴν τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἐνοῦσης τὴν Ἱεράν Μονὴν Μυρτιδίων μετὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ γραφείου Κυθηρίων, μέσῳ τοῦ νῦν λειτουργοῦντος τηλεφωνικοῦ γραμμοῦ Λιβαδεῖον. Μοὶ ἐγγνώρισεν ἐπίσης διὰ τῶν ἰδίων ἐγγράφων ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὅλου ἔργου θὰ ἀνῆρχετο εἰς δραχ. 40.000 περίπου καὶ μὲ παρεκάλει ἵνα καταθέσω παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς χεῖρας μου ποσὸν τῶν 300 δολαρίων τὸ προερχόμενον ἐξ ἐράνων διαφόρων ἐν Ἀμερικῇ συμπολιτῶν.

Διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν, ὡς ἐν τοῖς ἰδίοις ἐγγράφοις ἀνεφέρετο, τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον ἤθελε διεξαγάγῃ ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μετ' ἐν Κυθηρίοις ἐπιτροπῇ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας καὶ τῆς Ἱεράς Μονῆς Μυρτιδίων.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω κατεθέσα παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου π. ἐ. ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7136 ἰδίας χρονολογίας ἀποδείξεως τῆς Τραπεζῆς ταύτης ποσὸν δραχμῶν 24.540, ἡν ἀχρῇ τοῦτο εἰς πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Ταμεῖου Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὑπερ ποσόν προερχόμενον οὕτω:

Ἰσοτίμιον 300 δολαρίων
σταλέντων μοι κατὰ Ἰούλιον
1929 πρὸς 67.10 . δρ. 23.130

Τόκος αὐτῶν ἀφ' ἧς μετεδίδοντο εἰς δραχ. καὶ κατετέθησαν ἐντόκως παρὰ τῇ Ἑθν. Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἡτοὶ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1929 μέχρι 27 Δεκεμβρίου 1930, ἡμέρας τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν δραχ. 1.410

Σύνολον δραχ. 24.540

Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 235 ἀποδείξεως τοῦ Ταμεῖου Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν, ἧτις μοι διεβιβάσθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62 τῆς 16/1/31 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας ἐμφαίνεται ἡ λήψις τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ὑπὸ τοῦ ὡς εἴρηται Ταμεῖου.

Καταθέσας οὕτω τὴν ἐντολήν ἐπωφελήθησαν συγχρόνως τῆς εὐκαιρίας ὅπως συγκαρῶ θερμῶς τὸσον τὸν λαβόντα τὴν πρωτοβουλίαν, ὅσον καὶ πάντας τοὺς προσνεγκόντας ὑπὲρ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ τοῦτου ὄντως ἔργου καὶ νὰ εὐχηθῶ, ὅπως χρησιμεύῃ ὡς παράδειγμα ἀξιωματικῶν διὰ τοὺς ἀγαθητέρους καὶ φιλοπονοῦντας συμπολίτας, μέχρις οὗ θεραπευθῶσιν ἂν μὴ πάσι, τοὺς ἀχρηστοὺς αἱ σπουδαιότεραι ἐλλείψεις τῆς ἀγαπητῆς μας Νήσου.

Μετὰ χαίρεσιμόν καὶ ἀγάπης
ΔΗΜ. Θ. ΑΡΩΝΗΣ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

“Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ...”

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΑΝΩΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ φωνασκεῖ κραυγαλέα ὅτι ὑβρίζεται. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ καυχῆται ὅτι ἐκ φθοῦν πρὸς τὴν δὴν ἀξίαν του συκοφαντεῖται. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ παρὰ πᾶσαν ἡθικὴν, ἐμφανίζει ἐντὸν εἰλικρινῇ, ποὺ παρὰ πᾶσαν καλὴν συμπεριφορὰν καὶ ἀνατροφὴν ἐμφανίζει ἐαυτὸν δημόσιον τιμητὴν, τὴν θὰ μᾶς εἴπῃ ἡδὴ, ὅτε δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου ὅτι τὸν ἐμφανισμένον ἀνιστάτως ψευδόμενον:

Ὁ βουλευτὴς ἄνθρωπος, ποὺ ἀπὸ μακροῦ ἤδη, «ὕβριζει, συκοφαντεῖ καὶ ὑπομονεῖ τὴν ἡσυχίαν τῶν Κυθηρίων», ὁ ἄνθρωπος, ποὺ τὸσον ἐπιτηδεύει κατωφύσσας μέχρι τοῦδε ν' ἀποφύγῃ τὸν ποῖόν του τὸν ΕΛΕΓΧΟΝ, δι' ἀναγκασθῇ διὰ τέλος ν' ὁμιλήσῃ καὶ καὶ τὸν τοῦ ποῖόν του ἐντροπῆς—ἀν ἔχῃ ὅπως πέσειν ἐπ' αὐτοῦ—νὰ ὁμιλήσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἐν τάξει οὐτε πρὸς τὸν Νόμον, οὐτε πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἐρανοδότης τῶν Κυθηρίων.

Ὁ ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῇ ὅτι «ἐνέπεσε» μέχρι τοῦδε τοὺς πάντας, δι' ἐν καὶ μόνον ἐνδιαφερόμενος: **Τὸ πολὺμορφον συμφέρον του.**

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς διεξάγει μακρὸν ἄγωνα, διὰ τὸ ζήτημα τῆς διαχείρισεως τῶν ἐράνων τῆς οδοῦ Διακοφτίου, ἧτις δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ἀλλ' ὅπως ἱκανοποιήσῃ δικαίαν, δικαιοτάτην μάλιστα ἀξίωσιν τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, ζητούντων νὰ μάθουν πῶς διετέθη τὸ χρήμα των.

Ἡ ὑπόχρεωσις νὰ δώσῃ λογοδοσίαν ἐπιτροπῇ, ἀρκετὰ μόνον εἰς ἐντόπιον—εἶναι ἀληθὲς—συστάσεως εἰς τὸν αὐθέντην, πρὸς τὸν τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν δηλωτέον τρόπον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὑβρίζει τοὺς πάντας σκαίως.

Ἡμεῖς δὲν ὑπεχωρήσαμεν. Καὶ πρὸ τῆς ἐπιμονῆς μας καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἀρνητικῆς του ταῦτης, κατακραυγῆς τοῦ κοινοῦ, διέδοσαν ἐπιτηδεύσας δι'—ἐνεργήσας τὸν ἑρανον ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, μόνον εἰς τοῦτο εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτῇ.

Καὶ διὰν ἡμεῖς, βισιζόμενοι ἐπὶ τοῦ δικαίου, ὁμιλήσαμεν σχετικῶς ἐννοούμενον κατηγγέλημεν παρὰ τοῦ «κοινῶν ὑβριστοῦ» ὡς ὑβρισταὶ καὶ ἀνυπόστητον εἰς τὸ δικαστήριον **ὡς συκοφάνται.**

Καὶ ὅμως, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ὁ κυνισμός καὶ τὸ θράσος τοῦ Ταμείου δια νὰ ἐπιδιοθῇ καθ' ἡμῶν τοιαύτη μὴνυσιν καὶ νὰ ἐπιρριφθῇ τοιαύτη κατηγορία.

Διότι ἰδοὺ τί μᾶς ἀπαντᾷ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας εἰς σχετικόν μας ἐρώτημα:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Γραφεῖον Ἑράνων

Ἀριθ. Πρωτ. 75534

Πρὸς
Τὸν κ. Ἰωάννην Καλοκαίρινόν
Ὁδὸς Σταδίου 66α
Ἐνταῦθα

«...ἀνευστάθη αὕτη δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 67788 τῆς 2ας Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1927 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διὰ τῶν κ.κ. 1) Παν. Κοσμ. Ταῖτοβιτς, 2) Δημ. Α. Κομηνοῦ, 3) Παν. Μαλάνου, 4) Γεωργίου Αν. Χαραλάκην, 5) Ἀλκιβιάδου Κ. Μανέ, 6) Νικολ. Γεωρ. Κατρινίου καὶ 7) Ἰωάν. Γρηγ. Κασμάτη καὶ παρεσχέθη αὕτη ἡ ἀδεία ὅπως συνεχίστῃ τὸ ἐρατικὸν αὐτῆς ἔργον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1927.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 70732 τῆς 28ης Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1928 ὁμοῦς ἀποφάσεως, παρετάθη τὸ ἐρατικὸν ἔργον τῆς ἀνασταθείσης ἐρατικῆς ἐπιτροπῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1928.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

"Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ..."

Υπό τον ανωτέρω τίτλον θα αρχίσω προσεχώς να δημοσιεύω η «Κυθηραϊκή» την μουσικήν ιστορίαν του κ. Π. Τατσιόλου του Κυθρίου αυτού δημοσίου τιμητού, με επίσημα έγγραφα, αριθμούς, ανακοινωθέντα, ψηφίσματα, αυτογράφους επιστολάς, ημερομηνίας και υπογραφάς.

Τας κεραυνόβολουσ αὐτὰς ἀποκαλύψει δὲ προσφέρει ἡ «Κυθηραϊκή» ὡς εὐχαριστήριον δῶρον πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Εἰς τὸ διάστημα πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐπερχομένου σιγματομορίου πού δὲ τοῦ μείνει ἐφ' ὅρου ζωῆς, δὲ κλεισμένοι τὴν ἀσυχίαν μας ρίνα, ἀρνούμενοι τὴν ἀσχητήσιον πρὸς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, τὸν ἄνθρωπον πού ἀνείρευθ' ἰσως δὲ Σολωμός, «Ὁμορφος ἄνθρωπος, ἠδίκος, ἀγγελικὰ ἀναθρεμμένος».

με τὸν τίτλο «Οἱ δικοὶ μας». Μετὰ τὸ παίξιμο τοῦ ἔργου τοῦ Ὁρινέας ἀρρώστησε! Ἐπαθε «ὄξιαν ἡ-δοποτιδα» προσβληθεὶς ἀπὸ τὸ μικρόβιον τῶν παρασκηνίων καὶ κατετάχθη σὲ θίασο ἀμέσως πού ἔκαμε «τοῦρνέ» στὸν Ἀστικόν.

Θέατρον Δραματικόν!

Ἀθηνᾶϊκός Θίασος....

«Ἐργα ἄλλα τίποτα καὶ τιμὰ εἰσιτηρίων 10 αὐτὰ ἡ μοιὴ ὁκὰ λάδι ἡ μοιὴ ὁκὰ τυρὶ....»

Ὅταν ἔνα βράδι ἐπαίξεν ὁ θίασος «Τόσσα», ἔκανε καὶ τὸ ἐπίσημο στὴ σκηνὴ «τεπτοῦτο». Ἐπαίξε τὸν Σαρκία δὲ Πρινέας... καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ζουρήσῃ τὸ μουστάκι του... γιὰτὶ ὅπως ὁ ὅμιος μοῦ τὰ διηγῆσθ' ἡ κάποτε ὁ Σαρκίας ἦτανε... σπανός!

Σὲ λίγες μέρες ἐπέστρεψε στὸν Πειραιᾶ. Ὁ πατέρας του, μολὶς ἔμαθε πὺς ἦρθε στὸν Πειραιᾶ ὁμορφιστικῶς καὶ τὸν εἰδοποίησε μὴν ἐγκλημα τὸ κόμμο του μουστακιῶ τοῦ καὶ τὸν εἰδοποίησε μὴν ἐγκλημα τὸν ἀποκληρώσει καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ νὰ ἀλλάξῃ τ' ὄνομα του γιὰτὶ θὰ ἔγραφε στὰ Μητρώα νὰ τὸν διαγραφῶν «ἀπὸ τὰ βιβλία στὴ Κοινότητι».

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὸν Πρινέαν στὸν Πειραιᾶ καὶ ἄς τὸν ξαναβροῦμε στὸ θέατρο Παπαϊωάννου, ὅτε ἀπὸ λίγα χρόνια, ἡθοποιοὶ καὶ συγγραφεῖα. Τὸ «Ἰδανικὸ χαρσού» καὶ «Φαίβ δὲ κλόν», τὸ «Κόκκινον σπαλλέτο», ἔργα διὰ τοῦ ἔδωσαν εὐκαιρίαν νὰ δημοσηγήσῃ πολλὰς συμπαθείας καὶ ὡς ἐκτελεστικὴ καὶ ὡς συγγραφεῖς.

Τὸ «Κόκκινον σπαλλέτο» μάλιστα ἡ ὥρα αὐτὴ ἡθογραφία τὸν Κυθρίων πού τὴν εἶχε στολίσαι μὲ μιὰ ἀριστοτεχνικὴ μουσικὴ δὲ Ζάττας ἔφρσε τότε ἐποχὴ....

Ἐπειὰ ἀπὸ τὸ θέατρο Παπαϊωάννου ὁ Πρινέας ἔγραψε τὴν μουσικὴ ἡθογραφίαν δὲ «Γκάγκαρης», τὴν ὅποιαν ὅταν πῆγε στὸν θίασο Σαμαρτζὶ στὴν «Ἀλάμπρα» ἐπώλησε εἰς τὸν «μαέστορο» κ. Χατζηπαυστολὸν καὶ ἔτσι... βγήκαν οἱ Ἀπάχιδες.... Ὁ Θεατρικὸς θρί-αμβος τοῦ 1921.

Οἱ Ἀπάχιδες τὸν Ἀθηνῶν ἡ ὁπερέττα πού εἰσέπραξε τόσα ἐκατομμύρια! Ἐνέγκαι συμπολιταὶ πόσο ἐπωλήθησαν στὸν Χατζηπαυστολὸν; Τριακοσίαι δραχμαί!... Μόνο!... Βρέθηκε ὁ Πρινέας στὴς ἀδελφείας του καὶ τοὺς πούλησε.... Ἀπὸ τότε ὁ Πρινέας ἐβγαλε τὰ ἔργα του δύο-δύο.... «Μάτσο ὁπερέττες» κατὰ τὴν ἰδικὴν του ἔκφρασιν.

Ἐργα καὶ δράμα! Τὴν «Δρακοῦλα Κασσιμάτη» πού εἶδαμε στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τὸ 1928. Στὸ ἴδιον θέατρο ἐπαίξε τὸ ἔργο του «Οἱ τζόκροι» εἰς τοὺς ὁποίους ἔλασε τὶς 10 χιλιάδες δραχμ. πού τοῦ ἔμειναν ἀπὸ τὴν παρὰστασιν τῆς «Δρακοῦλας Κασσιμάτης».

Ὡς «κομπέρ» στὴ «Σουφραζέτα» τοῦ φίλου κ. Βώττη μέχρι πέρυσι ἔκαμε κρότον καὶ τὸ 1930 καὶ ἀκόμη μὲ τὴ «Ρίρικα» του.

Ο ΔΕΙΝΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΑ ΚΑΤΑ «ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ»

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ «Παναγιώτης» τῆς ἄλλης κυθηραϊκῆς συνάδελφου, γράφει τὴν «Κυθηραϊκὴν» — ρυπαρόφυλλον. Ἐκδίδομενοι καὶ ἡμεῖς, ὁ ἀποκαλοῦμεν, τοῦ λοιποῦ τὴν ἐφημερίδα του, «Φωνὴ τοῦ Τατσιόλου».

Ἡ τιμωρία εἶνε σκληρὰ, ἀλλὰ τὸσον δικαία, ὥστε ἐλπίζομεν δτι δὲν θὰ μᾶς καταγγεῖλῃ ἐπὶ ἐξουδρίᾳ.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΟΝ, τὸ ὅποιον δὲ «Παναγιώτης» βουλευτὴς παίζει, ἐν κατασκευῇ ἀλλοτρίᾳ δηλοῦσε εὐεὶ μὴ δεικνὴν εἰδῆσιν, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ νῆσος μᾶς ἡπύχθη ὑγειονομικῶς εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀθηνῶν. Τόσαι εἶναι αἱ ὑπὲρ τὸν Κυθρίων ἐνέργειαι τοῦ ἀνθρώπου!

Εἰς ΤΟΝ δεκάτηλον «λίβελλον» ἐναντίον τῆς Χώρας, μᾶς λούζει — προσωπικῶς ἡμᾶς — ὁ υἱὸς τοῦ ποτὲ Κοσμὰ καὶ βουλευτῆς Κυθρίων. Εἰμεθα, λέγει, «ὀδύροισι καὶ συκοφανταῖς ρυπαρογράφοι». Ὁ κ. βουλευτὴς ἔχει πιθανῶς δίκαιον. Ἀλλ' ἔλα αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα ἐρχονται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ Θεοῦ καὶ εἶνε ἀνίατα.

Ἡ ΦΩΝΗ τοῦ Τατσιόλου, ἀποφύγουσα τὴν τρικυμιώδη θάλασσαν σωρείας ἀληθειῶν τὰς ὁποίας ὄφειλε νὰ ἀγνοήσῃ, κατέπλευσε καὶ πάλιν μὲ καθυστέρησιν 13 ἡμερῶν εἰς τὸν προσφυλὴ ἔρμον τῶν 45 ἐκπαιστώων. Δεδομένης τῆς ἐλαφρότητός τῆς, δὲν ὑπάρχει βεβιαῶς κίνδυνος νὰ προσαρξῇ οὐτε εἰς τὸ βάθος τὸν 45 ἐκπαιστώων τοῦ ἔρμου τῆς. Ἀλλὰ ἄς ἀποφύγῃ — πρὸς Θεοῦ, τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. Ἐπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος νὰ μὴ προλάβῃ κάποτε νὰ προσφθῇ εἰς τὸν ἔρμον τῆς.

Ι. Γ. Κ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΟΤΑΜΟΣ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931

Κύριε Διευθυντά.

Ἡ μουσικὴ ἐκδόσις τῆς «Φωνῆς» θὰ μὴ ἐπιστρέψῃ μίαν ἐφ' ἑαυτήν. Ἀπομνημονεύει τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἐθεώρησε τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ καὶ τὸν ἔσχεμα τῶν ἔγκαιων τοῦ Δήλουθεοῦ Παθεναγωγίου Ποταμοῦ καὶ τὸν ἀγνοεῖ! Ἐνα τριτόφωνον Μεγαφῶν ἐνὸς ὀλίγου θὰ ἀποκτήσῃ ὁ Ποταμὸς καὶ ὁ κ. βουλευτὴς (ὁ) κηρύσσει τὸ γεγονός εἰς ἀγνοίαν ἐπειδὴ ἐνὸς ὀλίγου θὰ χάσῃ ἀπὸ τὴν Τραπεζὴν ὡς ἐνοίκιον κατὰ μῆνα δραχμ. 750. Τὸ ἀναγνωστικὸν ὅμιος κοινὸν τῆς ἐφημερίδος του πού πληροῦν ἐτησίαν συνδρομὴν 375 δραχμῶν κατὰ τὴν εὐθύναν διὰ νὰ τὸν περιφρονῇ τοσον; Εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν φιλοεῖαν.

ΕΞΩΔΙΜΟΤΗΣ

Η ΠΡΟΣΦΥΓΕ ΚΑΙ Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ

Κύριε Διευθυντά.

Νομίζω, ὅτι ἡ «Κυθηραϊκή» πρέπει νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς κυθηραϊκὰς ὁργανώσεις εἰς πρὸς νὰ ἐνδιαφεροῦν καὶ καὶ αὐταὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀπολοῦ τοῦ θὰ ἀναλάβῃ διὰ χρημάτων τοῦ δημοσίου τὴν ἀγνοίαν γκαμινὴ Κασσιμάτου — Ἀντικυθηρῶν.

Ἡ συλλογιστικὴ ἡ «Λακωνία» ἀπεδείχθη ἀσυνεπὴς πρὸς τὰς ἀποχρεώσεις τῆς ἰδίας πρὸς τοὺς Ἀντικυθηρῶν. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς Κυθηρῶν ἀγνοῦν. Ὅλοι πιστεύουσι ὅτι Κυθηρῶν θὰ ἔμειναν διὰ διεμήφθη εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταία τῆς ταξιδίου μετὰ τοῦ κ. Ἰωάν. Κασσιμάτη Καλοῦλα καὶ τοῦ πρῶτον πλοίαρχου τῆς κατεστάν Γαλιφῶν. Περὶ τοῦ δευτέρου ἀκόμη νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γνωστοῦν εἰς τοὺς συμπολίτας τὰ γράμματα εἰς τὴν «Ἑλληνικὴν» τῆς 11ης Δεκεμβρίου.

Ἰδοὺ δέ!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Ἡ δεκαεξαετής πρόφωξ Πολυξένης Καλὶμα, παρουσιασθεῖσα χθὲς εἰς τὸν Ἀλιεμαχέον ὑπέβαλε μὴνυσιν ἐναντίον τοῦ δευτέρου πλοίαρχου τοῦ «Λέοντος» διὰ βιασμοῦ, ὅστις ἐγένετο εἰς βάρος τῆς ἐκ μέρους τοῦ πρώτου.

Κατὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν μὴνυσιν ὁ ἐκβιασμός συνέβη ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις:

Ἡ Πολυξένη εἶχε τοποθετηθῇ ὑπὲρ τῆς εἰς κάποιαν οἰκίαν τῆς πόλεως μας, ἀνικαταστάσασα μίαν γράϊαν, ἥτις ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ διὰ Πειραιᾶ. Ἡ γράϊα ἦθελε νὰ ταξιδεύσῃ δωρεάν καὶ πρὸς τοῦτο ἐζήτη τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν, ἥτις θὰ τῆς ἐχορήγῃ τοιοῦτον εἰσητήριον. Πρὸς τοῦτο ἐζήτησε τὰ... φῶτα τῆς νεύλιδος συναδέλφου τῆς Πολυξένης, ἥτις ἐπροθυμοποιήθη νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ὅπου πράγματι μετέβησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον, αἱ δύο γυναῖκες. Ἐκεῖ ὅμως τῆς εἶπον ὅτι δωρεάν εἰσητήρια ἐκδίδει ἡ Δημαρχία, ὅπου καὶ ἀπεβάνθησαν αὐταί. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τῆς εἶπον ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποταναθῶν εἰς τὰ ἀπομολοῦκα πρακτορεία.

Πράγματι μετέβησαν αἱ δύο γυναῖκες εἰς τὸν λιμένα καὶ ἀνέστησαν τὰ πρακτορεία. Ἐξῆθεν αὐτὰν τὰς ἐπλησίασαν ὁ λεμβοῦχος Βασίλειος Ἀργυρίου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἔμαθε τί ἐζήτησαν αὐταί, ἐπροθυμοποιήθη νὰ χορηγήσῃ εἰσητήριον δωρεάν διὰ τὴν γράϊαν. Παρέλαβε, λοιπὸν οἷτος νέαν καὶ γράϊαν καὶ τὰς ὀδήγησεν ἐπὶ τοῦ ἀτμο-

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ

Ὁ μοναχογιὸς τοῦ ἀλυσμονήτου συμπολίτου μας ποιητοῦ Σουρῆ, ὁ συμπαθὲς καὶ κ. Κρίτων Σουρῆς διηγήσας καὶ ἀνέγνωσε ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς «Κυθηραϊκῆς» τὴν ἐπὶ τῇ ποιητικῇ, ὅτι ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ λυρικός καὶ ἐλεγεῖακός. Οἱ κατωτέρω στίχοι ἐφάρτησαν διὰ τὸ κομικὸν τῆς ἀθηνῆς ἀποκαρῆς καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν λόγῳ καθυστέρησεως. Τοὺς παραλαμβάνομεν ἀπὸ τὴν «Κυθηραϊκὴν».

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Μὲ λίγα κομμάτια, σκορπίζει τὰ γέλια, πού πλουτοῦ σκολιδία, δὲν φέρουν τὴν ἰδίαν χαρὰ τὴν καρδιά.

Κι' ἂν τὸχουσε βγάλει τρελλὸ Καραναβάλι, ἂς λείπῃ καὶ ἡ γνῶσις, ἂν εἶνε νὰ νοήσῃς μίαν τρέλλας βραδιά.

Παντοῦ πανηγύρι, σὸ τὸ ἔρη, ποτήρι, μὲ τὸνα βασάνισμα, μὲ τῆλο κρατῶντας γλυκεῖα κοπελλιά.

Στὸν ὅμιον ἐκείνης, νὰ πέρνῃς νὰ δίνῃς, σ' ἵτης κούπας τὰ χεῖλη καὶ πότε σ' ἵτη φίλη ἀγάπης φίλια.

ΚΡΙΤΩΝ Γ. ΣΟΥΡΗΣ

πλοῖον «Λέων», ὅπου τὰς παρουσίασεν εἰς τὸν δευτέρον πλοίαρχον, ἀνακοινώσας συγχρόνως εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν του.

Ὁ καλὸς οὗτος πλοίαρχος, ἄφρσε τὴν γράϊαν ἐπὶ τοῦ καταστρωματῶ καὶ ὀδήγησε τὴν δεκαεξαετήσαν Πολυξένην εἰς τὴν καμινὰ του, ὅπου καὶ ἔνευ πολλὰν διατυπώσεων τῆς ἐπετέθη καὶ τὴν ἔβιασε λιποθύμῃ. Μετὰ τὴν πᾶσιν τοῦ πλοίαρχος, ἐτίμησε τὴν νεάνιδά μὲ κολώναν διὰ νὰ συνέλθῃ αὐτὴ, ἐκ τῆς λιποθυμίας.

Ἡ Πολυξένη τρέμουσα ἐκ τοῦ παθιματῶς τῆς, κατέλθε τὸ πλοῖον μολὶς αἰσθανομένη τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ κατηνύθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, καταγγέλλασα τὰ πάντα εἰς τὴν μητέρα τῆς. Ἀδμήμερον ἡ μητέρα τῆς Πολυξένης, παρέλαβε αὐτήν καὶ παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν Ἀλιεμαχέον ὑπέβαλε τὴν ὡς ἀνω μὴνυσιν.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Κύριε Διευθυντά.

Τὴν 11ην Δεκεμβρίου π. ἔ. ἀπέστειλα διὰ τοῦ ἑφ' ὀφθ. 2141 ταχ. δέμα διὰ νὰ ἐνταῖθα Ταχ. Παραρτήματος Μεταδουλοῦντος Ἀθηνῶν διευθυνόμενον εἰς Βιαννὰ. Μέχρι τῆς 9ης Ἰανουαρίου π. ἔ. τὸ δέμα δὲν ἐβλήθη παρὰ τοῦ ἀποδέκτου. Τὶ ἀπαντοῦν οἱ ἀρμόδιοι; Μετὰ τιμῆς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Ἰαν. 1931

Ἀξιότιμε Κύριε.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶν ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν πατριωτικῶν σχέσεων κατὰ τὴν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ συμπολιτῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς μεταξὺ αὐτῶν ἐπικοινωνίας ἀπεφάσισεν ἵνα διοργανώσῃ χοροεσπερίδα ἐν τῇ εὐρυχωρῇ αἰθούσῃ τοῦ θεάτρου Κεντρικῶν τῇ 7ην προσεχούσῃ μηνὸς Φεβρουαρίου 1931 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π. μ.

Διὰ τοῦς ἐκ Πειραιῶς συμπολίτας ἡμῶν τοὺς τιμῆσοντας ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας τὸν διὰ ληφθῇ μέριμνα περὶ τῆς δι' εἰδικῶν αὐτοκινήτων συκοινωνίας κατὰ τὰς μεταμεσονύκτιους ὥρας.

Παρακαλοῦντες ὁδὲν ὅμιος ἵνα τιμῆσῃ τὴν χοροεσπερίδα ταύτην μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκονομίας σας διατελούμεν μετὰ τῆς δεοῦσης ἐκτιμήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Μ. ΔΕΒΟΥΝΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Γ. Π. ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

Πώλησις εἰσητηρίων

Ἐν Ἀθῆναις

Παρά τὸν κ. κ. 1) Φ. Προβλεγγίου, χαρτοπωλεῖον ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 4, 2) Γ. Στρατηγοῦ, διηγητὸν ὁδὸς Σωκράτους 63γ, 3) Παναγ. Τριφυλλῆ Συναρτῶν δὲ Θεμιστοκλέους, 4) Π. Μυλάκου, δερματοματελεῖον ὁδὸς Κολοκοτρώνη 61, 5) Σταμ. Τζάνη, καπνοπωλεῖον, Πλατ. Συντάγματος.

Ἐν Πειραιεὶ

Παρά τὸν κ. κ. Φ. Ἀρώνη, καφετεῖον, δὸς Σκουζέ 5, 2) Γεωρ. Μαλάνου, καφετεῖον ὁδὸς Β' Μεταρχίας, 3) Γ. Κοσμὰ Παστοῦ, ἐταιρεία «Παστὶ καὶ Μονογράφους» Λεωφόρος Γεωργίου Α', 4) Ἀνδρ. Γαλακτόν, ὁδὸς Φίλωνος 76.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Γεννήσεις

—Τηλεγραφικῶς ἡγγέλθη ἔξ Ἀδρατιάδος ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ἀθανασίου Καστρισιῶν Εἰρήνη, ἔτεκεν αἰσῶς θήλην.

Βαπτίσεις

—Ὁ εἰς Κύθηρα κ. Νικόλαος Κατσούλης ἐγκατεστημένος εἰς Γωνίαν Στάου τῆς Ἀμερικῆς ἀνεδέξατο τὸ ἀγορῶν τοῦ αἰδουσιματῶτος ἱερέως κ. Γεωρ. Κυρανάκου ὀνομάσας αὐτὸν Παναγιώτην.

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν τὴν 11ην Ἰανουαρίου, οἱ γάμοι τοῦ κ. Κυριάκου Φριλίου μετὰ τῆς διδῶς Μαρίας Σπ. Παναγίτου. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Παναγιώτης Εὐαγ. Ἰερ. Κρίθαρος.

Μετὰ τὸ μυστήριον οἱ προσκεκλημένοι 300 τὸν ἀριθμὸν παρεκάθησαν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ εἰς πλουσίαν τράπεζαν καὶ διεσχέδασαν μέχρι τῆς 4ης πρωινῆς τῆς ἐπομένης. Ἡ «Κυθηραϊκή» εὐχεται εἰς τοὺς νεονύμφους γαλήνην καὶ εὐτυχίαν.

Εὐχαριστήρια

Πρὸς ὅλους τοὺς ὁμοδόητοτε συμμετέχοντας τοῦ βαρέος μας πένθους ἐπὶ τῇ ἀλώλει τοῦ σεβαστοῦ καὶ καὶ προσφιλοῦς μας συζύγου καὶ πατρὸς Θεοδώρου Π. Λογοθέτου ἐκφράζομεν συγκεννημένους τὰς εὐχαριστίας μας. Ἐν Ἀθῆναις τῇ 1η Φεβρουαρίου 1931 Αἱ οἰκονομῆται: Θ. Λογοθέτου, Σ. Λογοθέτου, Ν. Πρωτοκρίτου.

Δωρεαί

—Εἰς μνήμην τῆς Ζωφειρίας Κυρ. Δηλαβέρη ἡ Κοινότης Κασσιμάτου κατασέυσε διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Χαλαμπῶν ἕνα θαυμασιὸν κανδύλι. Ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ ἀνεγέρσεως Συναγοῦ εἰς Κύθηρα καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Χαλαμ. Ἀρῶνι ἀπεστείλαν εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην καὶ οἱ ἐν Ἀθῆναις ἀδελφοὶ τοῦ δραχμῶς 1000.

Ἀλληλογραφία

Δημ. Κασσιμάτης Καθηγητῆς. Ἐχομεν ὑπ' ὄφει ἐπιστολὰς, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἀξιῶσας νὰ δημοσιεύῃ ἀπολογοῦσιν τῶν ἐράνων διὰ τὴν ὁδὸν Διακοφίου. Θεοδ. Γ. Πετρόπουλος Καθηγητῆς. Μὲ τὸ νὰ γράφομεν τοῦ ποτὲ Κοσμὰ δὲν ἐννοοῦμεν τίποτα ἀπὸ ὅσα λέγουσιν οὐτε καὶ ὑβρίζομεν. Προκ. Μόμορη Κέθηρα. Ἐλήφθη. Ἐμ. Ἀν. Καλλιγῶν. Ἀθῆναις. Εὐχαριστοῦμεν. Ν. Δ. Μάνου. Εὐχαριστοῦμεν. Μηνὴ Κυριάκου Βάνερχοφ. Θεομῶς εἰς εὐχαριστίαν. Ἀθαν. Μεγαλοκ. ὁμιον Chicago. Εὐχαριστοῦμεν. Πέτρον Καλλιγῶν. Ἐμ. Γ. Λουράντη Λιβάνη. Ἐλήφθησαν διὰ τοῦ κ. Π. Β. Κασσιμάτη.

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Π. ΠΙΤΑΓΓΕΡ

Κολοκοτρώνη 57 — Αθῆναι

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ "ΑΤΤΙΚΟΝ,"

ΘΑΟΣ ΣΤΑΙΟΥ 66 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΑΣΤ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ

Ἐνῶπιον τοῦ Κακουργιοδίου Πειραιῶς ἤρχισε τὴν πρωτὴν τῆς 26ης λήξαντος ἡ δίκη τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἀγγλο-αμερικανικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν ὅποιαν ἐξανέμιθσαν ὡς γνωστὸν περὶ τὰ 6.000.000 κυθηραϊκὰ κεφάλαια.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΕΝ ΚΥΘΗΡΙΟΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυθηρησεως ἐδημοσιεύθη Ὑπουργικὴ ἀπόφασις δι' ἧς ὁρίσθη ἐν Κυθρίοις ὡς μέση ἀγορία τιμὴ τοῦ ἐλαίου κατ' ὅκιν δραχμῶς 15 καὶ τοῦ μονογελαίου 10.

ΠΡΟΣΚ

Ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς «Κυθη-
ραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς
θὰ γίνῃ ὁριστικῶς τὸ Σάββατον
21 τρέχοντος εἰς τὸ Ἀκταῖον.

Ὡς πληροφοροῦμεθα ἡ εἰκό-
της Ἁγίας Μόνης περιφέρεται ἡ
εἰς τὰ χωρία τοῦ τῶς Δήμου Κ-
θηρίων, ἐντὸς ὀλίγου δὲ θὰ περ-
ταθῇ ἡ λιτανεία ἥτης ἐλπίζομεν
ἀποδόση ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν
συμπλήρωσιν τοῦ δρόμου μέχρι τῆς
ἐκκλησίας.